

Sygn. akt IV KK 336/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziulewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika
w sprawie **E. B.**

ukaranego z art. 87 § 1 k.w., art. 94 § 1 k.w., art. 95 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 21 stycznia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 13 sierpnia 2014 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części w której nie orzeczono w nim o obligatoryjnym środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów (art. 87 § 3 k.w.) i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C. wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2014 r.:

1. uznał obwinionego E. B. za winnego tego, że w dniu 3 lutego 2014 r. w Ś. na ulicy H. prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, koparko – ładowarkę

marki Caterpillar, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu – 0,15 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona wykroczenia 87 § 1 k.w;

2. uznał obwinionego E. B. za winnego tego, że w dniu 3 lutego 2014 r. w Ś. na ulicy H. na drodze publicznej, prowadził pojazd mechaniczny, koparko – ładowarkę marki Caterpillar, nie mając do tego uprawnienia, czym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 94 § 1 k.w;

3. uznał obwinionego E. B. za winnego tego, że w dniu 3 lutego 2014 r. w Ś. na ulicy H. na drodze publicznej, prowadził pojazd mechaniczny, koparko – ładowarkę marki Caterpillar, nie mając przy sobie wymaganych dokumentów, tj. polisy ubezpieczenia OC, czym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 95 kw;

4. na zasadzie art. 87 § 1 k.w. w zw z art. 9 § 2 k.w. wymierzył obwinionemu za przypisane mu wykroczenia jedną karę 800 złotych grzywny;

5. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 21 pkt 2 w zw z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowaną równowartość wydatków w kwocie 70 zł. oraz opłatę w kwocie 80 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 6 września 2014 r. (k.23 i k.25).

Od tego wyroku kasację na niekorzyść złożył Prokurator Generalny. Kasacja wpłynęła do Sądu Najwyższego w dniu 14 października 2014 r., zachowano więc termin z art. 110 § 2 k.p.w. Prokurator Generalny zaskarżył wymieniony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze - **zarzucając** rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 87 § 3 k.w., polegające na zaniechaniu orzeczenia wobec E. B., sprawcy czynu z art. 87 § 1 k.w., środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów w sytuacji, gdy orzeczenie tego środka z mocy ustawy było obligatoryjne, **wniósł** o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rację ma Prokurator Generalny gdy podnosi, że zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego – art. 87 § 3 k.w.

W realiach niniejszej sprawy E. B. przypisano popełnienie wykroczeń opisanych w art. 87 § 1 k.w., w art. 94 § 1 k.w. i w art. 95 k.w., a następnie, przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w., wymierzono mu jedną karę na podstawie art. 87 § 1 k.w., albowiem przepis ten przewiduje najsurowszą karę.

Zgodnie z treścią art. 87 § 3 k.w., w razie popełnienia wykroczenia określonego w art. 87 § 1 lub 2 k.w., orzeka się zakaz prowadzenia pojazdów. Oznacza to, iż uznanie obwinionego winnym popełnienia jednego z tych wykroczeń pociąga za sobą konieczność orzeczenia wobec niego wymienionego środka karnego.

Poza sporem jest zatem, że brak orzeczenia wobec E. B. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów stanowi, w realiach sprawy, rażące naruszenie art. 87 § 3 k.w., które z uwagi na swój charakter miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, gdyż nie zawiera on obligatoryjnego rozstrzygnięcia.

Nie można natomiast podzielić wniosku Prokuratora Generalnego o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze. Przeciwnie autor kasacji podnosi tylko zarzut braku w wyroku obligatoryjnego orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdu. Zarzut tak sformułowany nie obejmuje innych rozstrzygnięć zamieszczonych w wyroku. Autor środka zaskarżenia nie kwestionuje w żadnym aspekcie orzeczonej kary grzywny. Nie jest zatem potrzebne wykraczanie w postępowaniu kasacyjnym poza uchybienie, podniesione w zarzucie kasacyjnym, którego dopuścił się Sąd Rejonowy. Należało zatem uchylić zaskarżony wyrok jedynie w części w której nie orzeczono w nim o obligatoryjnym środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów (art. 87 § 3 k.w.).

W toku ponownego postępowania Sąd Rejonowy orzeknie o przedmiocie procesu tylko w zakresie w jakim przekazano mu sprawę do rozpoznania. Kierując się powyższym Sąd Najwyższy, z mocy art. 537 § 2 k.p.k., orzekł jak w wyroku.